

QUEDA'T AMB NOSALTRES, SENYOR!

per M. TERESA BATALLÉ I POU,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Celebrar la Pasqua és celebrar el que la fe confessa, el que s'ha realitzat en Jesús de Natzaret: el triomf de la vida sobre la mort; el triomf de la justícia de Déu sobre la injustícia dels homes que crucificaren Jesús, triomf manifestat en donar la vida nova, que ja no podrà més ser arrabassada a la víctima injustament crucificada.

Però, ¿què significa afirmar, en aquest món sofrent, que celebrant la Pasqua celebrem la nostra pròpia resurrecció?, què implica viure ja com a ressuscitats?

Tant de bo que ens deixéssim interpel·lar per algun caminant que intentés fer-nos veure els aspectes positius de la nostra vida i del nostre sofriment.

Una persona deia que és veritat que les coses no funcionen massa bé, i que hi ha gent sense feina o cobren sous molt baixos, però també és veritat que hi ha egoismes que es fonen, llàgrimes que ens fan més forts, una solidaritat que creix.

La fe ens fa viure sobre una esperança que és Crist. Ens fa comprendre que la petita cosa que jo faig, té sentit, que duu a algun lloc. Esperança, sentit, joia... Pasqua.

Mireu: quant tot ha sortit malament, el qui té fe no pensa que per art de màgia tot es posarà bé, però sap que allò que ha sortit malament forma part de la creu, i que la creu, com a lluita contra el mal del món, té sentit i duu a la vida.

Queda't amb nosaltres, Senyor! Nosaltres hem sentit la teva veu; aquesta veu que per sobre del temps i la decepció ens ha parlat del que els nostres ulls no veien i els nostres cors obstinats no entenien...

Queda't amb nosaltres, Senyor! Cada vegada que neix l'esperança en el cor de l'home, cada vegada que sobre un desastre caigui una nit lúcida i serena, cada vegada que sota un mateix sostre s'aixopluguen tres o quatre persones, cada vegada que els homes s'asseguin per compartir el pa i el vi... La Pau d'Emmaús!